

Griffiennr. :
Parketnr. :

Bellamyden

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 24 FEBRUARI 2004

(se hebbl) tegen

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éénentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____ beheerder, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____ met maatschappelijke zetel te _____, ingeschreven in het Handelsregister te _____ onder nr. _____

VERDACHT VAN :

DE EERSTE

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

op 9 maart 2004 door alle beschikkingen op 9 maart 2004 door OM tegen

Afkappen gevel + bekleden met verglaasde plakketten
Woongebied BEA
kinder : verboring 1/0
geveltechniek + materiaal
onaangepast aan omgeving
-> draagbaar in standhouding
-> Herstel + DS OM.

in casu :

1. door op het terrein, gelegen te ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan hiervoor nader geïdentificeerd de voorgevel van de twee woningen te hebben bekleed met verglaasde plaketten na het afkappen van het bezetwerk te in de periode van 06.06.1995 tot en met 14.06.1995
2. en de sub 1 omschreven toestand in stand gehouden te hebben te in de periode gaande van 15.06.1995 tot en met 24.03.1997

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 146-9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

met de omstandigheid dat de eerste verdachte een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, nl. als beheerder van een immobiëvennootschap

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1.

Door de instandhouding van de onder A.1. omschreven toestand

1. DE EERSTE

te _____ in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 02.07.1999

2. DE EERSTE EN DE TWEEDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

te _____ in de periode gaande van 03.07.1999 tot en met 30.04.2000

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 146-9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

met de omstandigheid dat de eerste en de tweede verdachte personen zijn die wegens hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of in huur geven, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden, nl. de eerste als beheerder van een immobiliënvennootschap en de tweede als immobiliënvennootschap

DE EERSTE EN DE TWEEDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 146-9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu:

Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1.

Door de instandhouding van de onder A.1. omschreven toestand

Te vanaf 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 16.04.2003

met de omstandigheid, wat de eerste en de tweede verdachte betreft, dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit (in casu de eerste als beheerder van een immobiliënvennootschap en de tweede als immobiliënvennootschap) onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen, en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep.

* * * * *

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging, onder meer van het tussenvonnis van deze rechtbank en kamer dd. 10 juni 2003.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 7 oktober 2003:

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door Eerste substituut-procureur des Konings;

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester advocaat te _____

- de beklaagde, _____ in haar middelen van verdediging, voorgedragen door meester advocaat te _____ in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc;

I. Te weerhouden relevante gegevens :

I.1. De tweede beklaagde is de eigenares van de twee rijwoningen gelegen te _____ kadastraal gekend onder _____
Zij heeft als maatschappelijk doel "alle onroerende verrichtingen onder meer het verkopen, kopen, verkavelen, beheren, huren, verhuren en oprichten van gebouwen".

I.2. De eerste beklaagde is bestuurder van de tweede beklaagde.

I.3. Het perceel is overeenkomstig het gewestplan (Koninklijk Besluit van 14 september 1977) gelegen in een woongebied. Het perceel is eveneens gelegen in een binnen de grenzen van het ministerieel besluit van 17 juli 1989 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg _____ Het perceel is tevens gelegen binnen het woongebied in de zone A voor woningen.
Voor deze zone gelden onder meer de volgende bepalingen:

"3.1. Algemene bepalingen:

De hoogte en de diepte van de gebouwen, de gevelopbouw en de gevelbekleding, de bedaking, de aard, de toepassing en de kleur van de gevelmaterialen, de dakbedekking, de schrijnwerken, de beglazing en de buitenschilderingen moeten in harmonie zijn met het straatbeeld, dit wil zeggen met die huizen welke inzake harmonische samenhang gezamenlijk het meest kenmerkend voor de betreffende straat kunnen genoemd worden, die met andere woorden de stadslandschappelijke kwaliteit van de straatwand bepalen."

Verder moet volgens artikel 3.6 van de algemene bepalingen van de bouwvoorschriften:

3.6. Gevelmaterialen:

Het materiaalgebruik van alle gevels (voor-, zij- en achtergevels) moet constructief en esthetisch verantwoord zijn; de aard en de kleur van de gevelmaterialen moeten stroken met de voorschriften zoals aangegeven in de algemene bepalingen (punt 3.1.). Een overmatige verscheidenheid van materialen en kleuren en het gebruik van materialen, -bekledingen, -schrijnwerken, -beglazingen en -schilderijen zijn tegengesteld aan de doelstelling om de harmonie in de architectuur te bevorderen, in het gegeven geval te herstellen. Het bezetten, bepleisteren of berapen van gevels in typische zand- en baksteenarchitectuur is niet toegelaten. Het afkappen van de bepleistering van daartoe niet geschikte typische gevels uit de 19de en het begin van de 20ste eeuw wordt slechts toegelaten mits voorafgaande vergunning van het college van burgemeester en schepenen, dat afkappen kan weigeren om kunsthistorische, architecturale en/of stadslandschappelijke redenen".

(zie stuk 39-40 van het strafdossier)

I.4. Op 14 juni 1995 werden de in uitvoering zijnde gevelwerken stilgelegd op last van de bouwpolitie.

Op 21 juni 1995 vroeg de tweede beklaagde een stedenbouwkundige vergunning aan. Het college van burgemeester en schepenen van

weigerde bij besluit van 7 september 1995 vergunning te verlenen voor de voorgestelde werken, overwegend dat onaangepast materiaal wordt aangewend voor de gevelbekleding en de gevelritmiek dreigt te worden verstoord (zie stuk 15 van het strafdossier – de motivering is geciteerd in het besluit van de bestendige deputatie).

Het door de tweede beklaagde aangetekende hoger beroep werd bij besluit van 7 december 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad afgewezen (stuk 14-16 strafdossier).

Bij ministerieel besluit van 1 augustus 1996 werd het door de tweede beklaagde aangetekende beroep tegen het besluit van de bestendige deputatie van 7 december 1995 verworpen (stuk 22-25 van het strafdossier).

De zaak is thans hangend voor de Raad van State. De auditeur bij de Raad van State zou inmiddels advies hebben uitgebracht het annulatieberoep ongegrond te verklaren.

II. Verweer van de beklaagden:

De eerste en de tweede beklaagde vragen in hoofdorde de vrijspraak.

Zij voeren ten gronde aan niet overtuigd te zijn dat voor de uitgevoerde werken een stedenbouwkundige vergunning vereist is.

De tweede beklaagde verzoekt tevens de zaak onbepaald te horen uitstellen in afwachting van een uitspraak van de Raad van State over het door haar ingediende annulatieberoep tegen het ministerieel besluit van 1 augustus 1996 houdende weigering stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

De eerste en de tweede beklagde wijzen er verder op dat de woningen niet gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, er geen sprake is van een onaanvaardbare hinder voor de omwonenden en evenmin een ernstige inbreuk op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of van aanleg kan worden weerhouden.

In het bijzonder wat betreft het ontbreken van de onaanvaardbare hinder voor de omwonenden verwijzen zij naar de inhoud van een brief van 19 januari 1996 van

Zij betwisten dan ook de strafbaarstelling zo het bestaan van strafrechtelijk sanctioneerbare inbreuken zou worden weerhouden.

De tweede beklagde (rechtspersoon) voert aan strafrechtelijke verantwoordelijkheid te dragen met uitsluiting van de eerste beklagde (natuurlijke persoon).

In ondergeschikte orde vragen de beide beklagden hen de gunst van de opschorting van uitspraak van veroordeling te willen verlenen.

Uiterst ondergeschikt vraagt de tweede beklagde een milde toepassing van de strafwet, rekening houdend met de feitelijke omstandigheden.

III. Beoordeling van de tenlasteleggingen:

III.1. De tenlastelegging A1 in hoofde van de eerste beklagde (uitvoering van niet vergunde werken) :

Het BPA (zie hiervoor) legt duidelijke beperkingen op inzake de vrijheid de voorgevel naar eigen goeddunken te bekleden.

De beklagden kunnen bezwaarlijk volhouden dat geen vergunning zou vereist zijn.

De eerste beklagde betwist niet dat gevelwerken werden uitgevoerd zonder, voorafgaand aan de uitvoering van de werken, te beschikken over de vereiste stedenbouwkundige vergunning.

Hij kan zich bezwaarlijk verschuilen achter een onwetendheid, temeer hij volgens zijn verklaring zich heeft geïnformeerd bij een aannemer en een architect. Hij diende zich evenwel te informeren bij de instantie die bevoegd is in de materie. Als man van het vak dient hij beter te weten.

De betichting A1 met inbegrip van de verzwarende omstandigheid, zoals hiervoor omschreven, is in hoofde van de eerste beklagde naar eis van recht bewezen.

III.2. De tenlasteleggingen A2, B1, B2 en C in hoofde van de eerste beklagde en de tenlastelegging B2 en C in hoofde van de tweede beklagde (instandhouding illegaal uitgevoerde werken):

Het instandhouden van de illegaal uitgevoerde werken in hoofde van de beide beklagden kan niet zinvol worden betwist. Uit de eigen verklaringen van de eerste beklagde blijkt ten overvloede dat de illegaal uitgevoerde gevelwerken nog steeds aanwezig zijn, dit is tot datum van de betekening van het exploit dagvaarding.

De tenlasteleggingen A2, B1, B2 en C zijn in hoofde van de eerste beklagde en de tenlasteleggingen B2 en C zijn in hoofde van de tweede beklagde, telkens met inbegrip van de verzwarende omstandigheden, naar eis van recht bewezen.

De betichtingen B2 en C zijn de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen slechts één straf dient te worden uitgesproken.

III.3. Wat betreft de strafbaarstelling van de tenlasteleggingen A2, B1, B2 en C:

Artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening luidt als volgt :

Met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van [26 euro] tot [400.000 euro] of met één van deze straffen alleen, wordt de persoon gestraft die:

(decreet van 1 maart 2002, artikel 2)

1° de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitvoert, voortzet of in stand houdt;

2° handelingen, werken of wijzigingen uitvoert, voortzet of in stand houdt in strijd met een ruimtelijke uitvoeringsplan, bedoeld in artikelen 37 tot en met 53, met een ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan waarvoor toepassing werd gemaakt van artikel 102 of 103, §§ 1, 3 en 4, of met de stedenbouwkundige en verkavelingsverordeningen, bedoeld in artikelen 54 tot en met 60 [, tenzij de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen vergund zijn;]

3° als eigenaar toestaat of aanvaardt dat één van de onder 1° en 2° bedoelde strafbare feiten worden gepleegd, voortgezet of in stand gehouden;

4° een inbreuk pleegt op de informatieplicht, bedoeld in artikelen 137 tot en met 142;

5° de handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding;

6° een inbreuk op de plannen van aanleg en verordeningen die tot stand zijn gekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en die van kracht blijven zolang en in de mate dat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften uitgevaardigd krachtens onderhavig decreet, pleegt na de datum van inwerkingtreding van dit decreet, of dit voortzet of in stand houdt, op welke wijze ook [, tenzij de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen vergund zijn;]

7° werken, handelingen of wijzigingen die een inbreuk zijn op de bouw- en verkavelingsvergunningen die zijn verleend krachtens het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, uitvoert, voortzet of in stand houdt.

(decreet van 21 november 2003, artikel 46)

De minimumstraffen zijn echter een gevangenisstraf van vijftien dagen en een geldboete van [2.000 euro], of één van deze straffen alleen, indien de in het eerste lid bedoelde misdrijven gepleegd worden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden, bij de uitoefening van hun beroep.

(decreet van 1 maart 2002, artikel 2)

[De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Onder de ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurresevaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, agrarische gebieden met bijzondere waarde, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden, [aangewezen in ruimtelijke uitvoeringsplannen of plannen van aanleg], alsook de beschermde

duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangewezen krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen.]

(decreet van 4 juni 2003; artikel 7)

(decreet van 21 november 2003, artikel 46)

De beklaagden verwijzen naar de twee laatste alinea's van voormeld artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999. Zij voeren aan dat de instandhouding van de illegaal uitgevoerde werken niet langer strafbaar wordt gesteld.

Zij voeren aan dat de werken zich niet situeren in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, evenmin een onaanvaardbare hinder voor de omwonenden veroorzaken en tenslotte evenmin een inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Ter staving dat van een onaanvaardbare hinder voor de omwonenden er geen sprake is, verwijzen de beklaagden naar de brief van 19 januari 1996 van toenmalig deken van de gericht aan het college van burgemeester en schepenen van

"Mag ik als geuur en deken (het uitzicht van mijn buurt heeft ook belang voor mij) aandringen om deze fraaie gevel, in zijn huidig opzet, verder te laten afwerken, ten bate van het uitzicht van de straat."

De beklaagden kunnen in hun argumentatie niet gevold worden. Zowel het college van burgemeester en schepenen van ("*de werken een storing vormen van de gevelritmiek en het aangewende gevelmateriaal niet aan de omgeving aangepast is*"), als de bestendige deputatie ("*de gevelritmiek wordt gestoord in zijn geheel en tegenover de aanpalende identieke woning en dat de bekleding met verglaasde lichtblauwe plaket onaangepast is aan de onmiddellijke omgeving*") als en de bevoegde Vlaamse Minister (die verwijst naar het advies van Monumentenzorg waarin sprake is van "*een brutale ingreep in de gevel*") hebben in hun motivering verwezen naar de onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaakt door de illegaal uitgevoerde werken voor de omwonenden.

De rechtbank neemt deze overwegingen over en maakt deze tot de hare. De illegaal uitgevoerde werken veroorzaken een onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor de omgeving. De brief van 19 januari 1996 van doet aan deze bevindingen geen afbreuk.

De betichtingen A2, B1, B2 en C blijven strafbaar gesteld.

III.4. Wat betreft de strafrechtelijke verantwoordelijkheid:

De naamloze vennootschap
3 van de statuten tot doel:

heeft overeenkomstig artikel

“de vennootschap heeft tot doel: voor eigen rekening of voor rekening van derden, bij deelneming of anderszins, alle onroerende verrichtingen onder meer het verkopen, kopen, verkavelen, beheren, huren, verhuren en het oprichten van gebouwen. Zowel in België als in het buitenland mag de vennootschap alle nijverheids-, handels-, financiële, roerende en onroerende handelingen verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking hebben op haar maatschappelijk doel of die van aard zouden zijn de verwezenlijking ervan te bevorderen of te vergemakkelijken. De vennootschap kan eveneens belangen hebben door middel van inbreng, afstand, samensmelting of op gelijk welke andere manier in andere vennootschappen of gelijkaardige ondernemingen of van aard om rechtstreeks of onrechtstreeks de ontwikkeling der zaken te bevorderen.”

De bewezen verklaarde feiten zijn een invulling van het maatschappelijk doel van de tweede beklagde en zijn voor haar rekening gepleegd.

De eerste beklagde heeft wetens en willens gehandeld. Hij kan dit moeilijk betwisten gelet op zijn eigen verklaringen. Hij is degene die de dagdagelijkse leiding en de eindverantwoordelijkheid draagt. Hij is op de hoogte van het feit dat de werken aan de gevel van het kwestieuze pand illegaal werden uitgevoerd en hij handhaaft de illegaal uitgevoerde werken onder het mom van mettertijd wel een vergunning te zullen bekomen.

III.5. Wat betreft de door de beklagden gevraagde gunst van opschorting van uitspraak van veroordeling:

De rechtbank is van oordeel dat er ten deze redenen zijn om in te gaan op de door de eerste beklagde in ondergeschikte orde geformuleerde vraag strekkende tot het bekomen van de gunstmaatregel van de opschorting van de uitspraak van veroordeling.

De eerste beklagde voldoet immers aan de wettelijke voorwaarden daartoe gezien hij daarmee instemt, hij nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden, de feiten niet van die aard zijn dat ze gestraft moeten worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf en de ten laste gelegde feiten bovendien bewezen zijn.

De bewezen verklaarde feiten zijn immers van aard in geval van strafrechtelijke veroordeling de sociale declassering van de eerste beklagde in de hand te werken en zijn toekomstmogelijkheden ernstig in het gedrang te brengen.

Op de vraag van de tweede beklagde haar eveneens de gunst van de opschorting van uitspraak van veroordeling te verlenen, gaat de rechtbank niet in. De tweede beklagde wordt weliswaar enkel vervolgd voor de instandhouding van de illegaal uitgevoerde werken, doch zij heeft er meer

dan de eerste beklagde belang bij dat de illegaal uitgevoerde werken in stand worden gehouden vermits de beide panden tot haar patrimonium behoren. De tweede beklagde loopt geenszins de kans op een sociale declassering noch heeft een bestraffing tot gevolg dat haar toekomstmogelijkheden ernstig in het gedrang worden gebracht.

III.5. Wat betreft de straftoemeting:

De bewezen verklaarde feiten in hoofde van de tweede beklagde tonen aan dat zij voorrang geeft aan haar persoonlijke wensen en belangen eerder dan bereid te zijn de vigerende regelgeving inzake ruimtelijke ordening na te leven.

Deze ingesteldheid is des te erger nu vaststaat dat deze beklagde professioneel actief is in de onroerend goed sector en derhalve volstrekt op de hoogte is van de vigerende regelgeving. Zij heeft dan ook een voorbeeldfunctie in het maatschappelijk verkeer.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de ernstige schade die deze beklagde berokkent aan de ruimtelijke ordening ter plaatse, de tijdsduur van de illegaal in stand gehouden werken en de volgehouden onwil om aan deze illegaal tot stand gebrachte toestand een einde te stellen.

De op te leggen straf moet van aard zijn haar duidelijk te maken dat zij zich dient te schikken naar de vigerende regelgeving en dat dergelijke inbreuken nooit lonend kunnen zijn.

Het strafverleden van de tweede beklagde is niet bekend gelet op het feit dat deze gegevens niet zijn bijgehouden.

De op te leggen straf kan deels met uitstel verleend worden.

III.6. Wat betreft de herstellvordering:

Bij besluit van 7 september 1995 van het college van burgemeester en schepenen van _____ worden de volgende aanpassingswerken gevorderd: de plaketten moeten worden afgebroken en het pleisterwerk moet worden hersteld. De raamopeningen moeten worden hersteld zoals oorspronkelijk was voorzien.

Bij brief van 9 juni 1998 sloot de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zich aan bij de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van _____. Tevens vordert de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur de verbeurte van een dwangsom van 125,00 EUR per dag vertraging in uitvoering van het te

bevelen herstel (stuk 34 straf dossier en het zittingsblad van 7 oktober 2003) en wordt hierin gevolgd door het openbaar ministerie.

De betichting A1 heeft betrekking op het bekleden van de voorgevel van twee woningen met verglaasde plaketten na het afkappen van het bezetwerk.

De herstellvordering beoogt het herstel van de voorgevels van de kwestieuze panden in de oorspronkelijke toestand, dit is de toestand voor het afkappen van de voorgevels. Toen waren de kwestieuze raamopeningen reeds aanwezig. Het staat vast dat de beklaagden hieromtrent geen werken hebben uitgevoerd.

De herstellvordering dient aldus gelezen te worden dat de plaketten moeten worden afgebroken en het pleisterwerk moet worden hersteld. Het herstel van de raamopeningen kan om deze reden niet ingewilligd worden.

De vraag van de beklaagden hen te horen veroordelen tot betaling van een meerwaardesom kan de rechtbank niet inwilligen.

In de voorliggende zaak zijn de bewezen verklaarde inbreuken zo flagrant dat de herstellvordering voorgesteld door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepen van dienen te worden onderschreven wat betreft het wegnemen van de voorgevels van de plaketten en het herstel van het pleisterwerk.

De gevorderde verbeurte van een dwangsom van 125,00 EUR door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en het Openbaar Ministerie dient te worden toegekend. Het is immers duidelijk dat enkel onder de verbeurte van een dwangsom de beklaagden ertoe kunnen aangezet worden zich te schikken naar de rechterlijke uitspraak, éénmaal deze kracht van gewijsde heeft bekomen.

De feiten werden gepleegd voor en na 01.01.2002, datum waarop de wet van 26 juni 2000 in werking is getreden.

De op te leggen geldboete moet derhalve worden opgelegd in euro en dient te worden verhoogd met 40 decimes.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185, §1, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 5, 38, 40, 41, 41bis, 50, 50bis, 65, 66, 100 van het Strafwetboek;
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985;
art. 162 Wet 26 juni 1992; art. 48 Wet 20 juli 1991; K.B. 29 juli 1992; K.B. 23 december 1993; Programmawet 24 december 1993;
art. 1, 3, 5, 6, 8, 13 § 1, 14 §1 wet van 29 juni 1964 (B.S. 17 juli 1964, err. B.S. 24 juli 1964);
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 1385bis Ger. W.;
alsmede de wetsartikelen aangehaald in de dagvaarding.

DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak,

ZEGT dat de betichtingen A1, A2, B1, B2 en C. zoals hierboven omschreven, in hoofde van de beklaagde naar eis van recht bewezen zijn.

GELAST de opschorting van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen B2 en C SAMEN tot een **GELDBOETE van VIERDUIZEND EUR (= 4.000,00 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met 40 opdecimes, aldus gebracht op **TWINTIGDUIZEND EUR (= 20.000,00 EUR)**.

De tegen de beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, gaat de 120.000,00 EUR geldboete niet te boven en de veroordeelde heeft nog geen veroordeling tot een criminele of tot een geldboete van meer dan 24.000,00 EUR opgelopen.

Ter zake zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor zij werd gestraft niet meer zal schuldig maken.

Gelet op de artikelen 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 9.01.1991, zoals gewijzigd door de Wet van 10 februari 1994 en het uitvoeringsbesluit van 6 oktober 1994, zoals gewijzigd door de Wet van 22 maart 1999 (B.S. 1 april 2000) en zoals gewijzigd door art. 13 van de Wet van 17 april 2002 (B.S. 7 mei 2002) beveelt de rechtbank dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft **DRIEDUIZEND EUR, aldus gebracht op VIJFTIENDUIZEND EUR van de uitgesproken GELDBOETE van VIERDUIZEND EUR, gebracht op TWINTIGDUIZEND EUR zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een geldboete van meer dan twaalfduizend euro zonder uitstel tot gevolg heeft.**

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van TIEN EUR, verhoogd met 40 decimes, aldus gebracht op **VIJFTIG EUR**, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

BEVEELT het herstel van de twee rijwoningen gelegen te
kadastraal gekend onder
in hun oorspronkelijke toestand door het
verwijderen van de verglaasde plaketten en het opnieuw aanbrengen van
het pleisterwerk en dit binnen de termijn van zes maanden na het in kracht
van gewijsde gaan van het vonnis;

Verklaart verbeurt de dwangsom van 125,00 EUR ten nadele van de
eerste en de tweede beklagde en ten voordele van de gewestelijke
stedenbouwkundige inspecteur en van het Openbaar Ministerie per
begonnen dag dat de eerste beklagde en de tweede beklagde in
gebreke blijven de hiervoor bevolen herstellvordering binnen de hiervoor
omschreven termijn te voldoen;

ZEGT voor recht dat de toegestane termijn voor uitvoering van de
herstellvordering geen termijn is in de zin van artikel 1385 bis van het
Gerechdelijk Wetboek;

Veroordeelt de beklagden
HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar
Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 67,62 EUR.

Legt de beklagden
tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van
artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot
wijziging van artikel 91 van het K.B van 28 december 1950 houdende het
algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B.
van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001. ELK

Aldus **gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
VIERENTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN VIER**

Aanwezig :

- -
 -
- Rechter,
Substituut-Procureur des Konings;
adjunct-griffier.